

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010364
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212010364.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému P. J., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného P. J. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo 12.08.2013, sp. zn. 3T/90/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 01.04.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného P. J. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný P. J. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času až do dňa 14. júla 2011 si od doposiaľ presne neidentifikovaných osôb na nezistenom mieste v D. zaobstaral omamnú látku konope a psychotropnú látku pervitín, ktoré následne u seba neoprávnene prechovával, pričom dňa 14. júla 2011 v čase o 17.30 hod. v D. na G. ulici v blízkosti volejbalovej haly vydal príslušníkom Obvodného oddelenia PZ D. plastovú žltú krabičku s nápisom „Menthos“ s obsahom zelenej sušenej rastlinnej látky, plastové vrečko s nápisom „SYLVANA“ s obsahom zelenej sušenej rastlinnej látky, sklenenú nádobu o objeme 1 l s obsahom zelenej sušenej rastlinnej látky, sklenenú nádobu o objeme 0,5 l s obsahom zelenej sušenej rastlinnej látky, žltý umelohmotný obal z „Kinder vajička“ s obsahom zelenej sušenej rastlinnej látky, zatavenú injekčnú striekačku o objeme 2 ml s obsahom bieleho kryštalického materiálu, 2 prázdne injekčné striekačky, drvič, elektrickú váhu zn. ATP kapacity 100g x 0,18 g a elektrickú digitálnu váhu zn. Pro Seale 111:111 g x 0,01 g, ktoré mal uložené v motorovom vozidle zn. Renault Clio EČ: KN XXX CU a kriminalistickou expertízou vykonanou KEÚ PZ Bratislava podľa znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP 2011/10149 bolo zistené, že sklenená nádoba o objeme 1 l obsahovala konope s celkovou hmotnosťou 89,78 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 16,2% hmotnostných, obsahujúce 14 544 mg tetrahydrokanabinolu, sklenená nádoba o objeme 0,5 l obsahovala konope s hmotnosťou 38,24 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 16,7 % hmotnostných, obsahujúce 6 386 mg tetrahydrokanabinolu, umelohmotné vrečko s nápisom „SYLVANA“ obsahovalo konope s hmotnosťou 61,92 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 16,5% hmotnostných, obsahujúce 10 217 mg tetrahydrokanabinolu, plastová nádoba s nápisom „Menthos“ obsahovala konope s hmotnosťou 1,969 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 14,9% hmotnostných, obsahujúce 253 mg tetrahydrokanabinolu, alobalová skladačka uložená v plastovom obale s nápisom „Menthos“ obsahovala konope s hmotnosťou 34 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,0% hmotnostných, obsahujúce 3 mg tetrahydrokanabinolu, plastový obal z „Kinder vajička“ obsahoval konope s hmotnosťou 245 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 12,8 % hmotnostných, obsahujúce 31 mg tetrahydrokanabinolu, zatavená injekčná striekačka obsahovala metamfetamín s

hmotnosťou 753 mg s priemernou koncentráciou 61,7% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 465 mg absolútneho metamfetamínu,

-v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste od presne nezistenej osoby kúpil psychotropnú látku pervitín, ktorú následne u seba na presne nezistených miestach v D. neoprávnene prechovával až do dňa 29. júla 2011 do 17.15 hod., kedy v D. na pozemnej komunikácii pri rieke Váh asi 300 m od K. mostu pri kontrole vodiča motorového vozidla zn. Renault Clio EČ: KN XXX CU vydal členom hliadky Obvodného oddelenia PZ D. injekčnú striekačku s obsahom bieleho kryštalického materiálu a kriminalistickou expertízou vykonanou KEÚ PZ Bratislava podľa znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2011/11251 bolo zistené, že zatavená injekčná striekačka obsahovala metamfetamín s hmotnosťou 266 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 54,6 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 145 mg absolútneho metamfetamínu,

pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, tetrahydrokanabinol je zaradený do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok a celková predpokladaná hodnota zaisteného konope a metamfetamínu pri predaji v Nitrianskom kraji v treťom štvrtroku 2011 predstavuje sumu 1.182,06 € až 4.278,19 €.

Za to mu bol podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona na trest odňatia slobody 3 roky. Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu bol výkon trestu podmienene odložený s uložením probačného dohľadu na skúšobnú dobu 4 roky. Súčasne podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci popísaných vo výroku napadnutého rozsudku.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že v predmetnej veci bol dôkaz, na základe ktorého sa konanie začalo, zabezpečený nezákonným spôsobom, pretože cieľom policajných orgánov v danej veci nebolo vykonať služobný zákrok, ale zabezpečiť dôkaz pre účely trestného konania, čím obchádzali ustanovenia Trestného poriadku. Ak v danom konaní policajné orgány disponovali informáciou o páchaní trestného činu, pričom v tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedkov J. K. a W. S. mohli postupovať výlučne podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, čo neurobili. Podľa obsahu spisu zasahujúci policajti postupovali podľa § 17b Policajného zákona a súčasne postupovali podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku, čo je postup zmätočný a nezákonný. Z uvedeného vyplýva aj celkom jasná snaha vyšetrovateľa konvalidovať nezákonnosť tohto postupu jeho úradným záznamom zo dňa 22.07.2011. Navyše zasahujúca policajná hliadka nemala ani vecnú príslušnosť na vykonanie zásahu. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 199 odsek 1 Trestného poriadku a § 200 odsek 1, odsek 4 Trestného poriadku. Taktiež znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava pod č. 2011/10149 nebol získaný zákonným spôsobom, keď uznesenie o pribratí znalca doteraz obžalovanému doručené nebolo, čo je porušením práva na obhajobu a nezákonný spôsob získania dôkazu. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorých je v rozpore so zákonom, ak príslušníci polície vyzývajú osobu, ktorá sa im zdá z nejakého dôvodu podozrivá, na vyloženie vecí, ktoré by mohli pochádzať z trestnej činnosti, a v tejto súvislosti poukázal aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. K svojim právnym úvahám a námietkam voči postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu I. stupňa poukázal aj na niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, Krajského súdu v Trnave a Ústavného súdu Českej republiky.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/, c/, d/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie krajského súdu nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil, predvolanie na verejné zasadnutie mal riadne a včas doručené, lehotu na prípravu verejného zasadnutia mal zachovaný. Písomným podaním z 28.02.2014 požiadal, aby sa verejné zasadnutie dňa 01.04.2014 vykonalo v jeho neprítomnosti. Za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 293 odsek 7 Trestného poriadku krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na písomných dôvodoch odvolania.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, dôkazy zabezpečené orgánmi činnými v trestnom konaní považuje za vykonané zákonným spôsobom, a nemožno konštatovať, že došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania o otázke viny a pri ukladaní trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na výpovede obžalovaného, závery znaleckých posudkov KEÚ PZ Bratislava identifikovaných vo výroku napadnutého rozsudku, výpovede svedkov, jednak príslušníkov polície a listinných dôkazov preukazujúcich postup pri výpočte vyčíslenia rozsahu hodnoty zaistených omamných látok.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd udáva nasledovné:

Pokiaľ ide o neoznámenie (nedoručenie) uznesenia vyšetrovateľa o pribratí znaleckého ústavu obžalovanému, súd prvého stupňa sa s touto odvolacou námietkou vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku správne, zákonu zodpovedajúcim spôsobom a v podstate aj úplne s tým, že ho v tomto smere treba doplniť iba o zistenie, že toto uznesenie bolo vydané 22.07.2011 (č.l. 74-75) a na jeho podklade pribratým znaleckým ústavom bol vypracovaný znalecký posudok už 30..11.2011 a tento policajtovi - vyšetrovateľovi doručený 07.12.2011 (76-78), kým uznesenia o vznesení obvinenia

v prejednávanej veci boli vydané až 13.12.2011 a 13.02.2012 a obžalovanému oznámené 05.03.2012 (č.l. 3-6 a 8-9), teda nielen po príbratí znaleckého ústavu, ale aj po tom, čo tento vypracoval a podal znalecký posudok. Teda ani podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo týmto postupom orgánov činných v trestnom konaní ani v prípravnom konaní (tobôž nie v konaní pred súdom prvého stupňa) k žiadnemu porušeniu práva obžalovaného na obhajobu. V tejto súvislosti treba tiež upozorniť, že obžalovaný nenavrhol zopakovanie tohto dôkazného prostriedku v prípravnom konaní v dobe nasledujúcej po vznesení mu obvinenia (spolu so svojim obhajcom vyšetrovateľom im poskytnú možnosť preštudovať spis po skončení vyšetrovania nevyužili, hoci boli o nej riadne a včas upovedomení č.l. 180-181). Z týchto istých dôvodov nepochybil ani súd prvého stupňa, keď na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 17.12.2012 tento dôkaz vykonal a to výsluchom Ing. A. Z. ako osoby podieľajúcej sa na spracovaní znaleckého posudku (zákonnosť ktorého postupu napokon ani obžalovaný a jeho obhajca nenamietali, naopak, sami ho písomne pred uskutočnením tohto hlavného pojednávania navrhli (č.l. 202).

Pokiaľ ide o spôsob zaistenia vecí dôležitých pre trestné stíhanie v prejednávanej veci, súd prvého stupňa sa aj s touto otázkou vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku a to podľa názoru odvolacieho súdu tiež zákonom zodpovedajúcim a obsahu príslušných listín (zápisnice o vydaní veci, záznam a fotodokumentácia na č.l. 64-73 a 141) opodstatneným, teda relevantným spôsobom s tým, že podľa názoru odvolacieho súdu zákonnosť vykonania tohto dôkazného prostriedku v prípravnom konaní nie sú odvolacie námietky (argumentujúce výpoveďou obžalovaného a svedkov J. K., W. S.) spôsobilé spochybníť. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje nielen na nepochybnú skutočnosť, že obe zápisnice o vydaní veci obžalovaný v prípravnom konaní podpísal, ale aj na obsah jeho výpovedí z prípravného konania (č.l. 36-37 a 127-128), ktoré boli na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 10.09.2012 podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítané (č.l. 205-206). K právnym aspektom tejto problematiky považuje odvolací súd za potrebné tiež upozorniť, že podľa § 21 odsek 1 veta prvá zákona číslo 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) je policajt oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu; podľa § 21 odsek 2 veta prvá Zákona ak sa vykonanými úkonmi potvrdí, že zaistená vec súvisí s trestným činom alebo s priestupkom, policajt je povinný zaistenú vec neodkladne odovzdať príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní alebo orgánu príslušnému na prejednanie priestupku. Ak takto podľa Zákona (ale aj iných osobitných zákonov) zaistenú vec treba zaistiť na účely trestného konania, podľa § 92 Trestného poriadku ju prevezme prokurátor alebo policajt, ktorým rozhodnutím sa takáto vec stáva dôkazom podľa Trestného poriadku. Tento dôkazný prostriedok prevzatia zaistenej veci bol zavedený už § 79a Trestného poriadku účinného do 01.01.2006 a to jeho novelou uskutočnenou zákonom číslo 272/1999 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť od 01.11.1999 a to s cieľom riešiť práve prípady, v ktorých až po vykonaní úkonov potrebných na zistenie skutkového stavu možno potvrdiť alebo vyvrátiť podozrenie zo spáchania trestného činu, o ktoré ide spravidla aj pri zaistení látok, ktoré môžu, ale aj nemusia byť omamnou alebo psychotropnou látkou alebo prekurzorom, ktorých držba je protiprávna.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku. V napadnutom rozsudku súd I. stupňa náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a krajský súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

Po preskúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom, krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 1 - 5 Trestného zákona a tresty uložené obžalovanému preto aj krajský súd považoval za primerané a zodpovedajúce zákonu a preto krajský súd aj vo výroku o treste odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom I. stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.